ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 4 Ὀκτωβρίου 1922 Ἰουλιανοῦ ἔτους. Ἀθηνῶν Ἀν. ἡλ. ἀφ. 6 λ. 19 δυσ. 5 λ. 43

ΜΥΤΙΛΗΝΗ Ἔτος ΣΤ'. Ἀριθμὸς 1513

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

Τηλ. Διεύθυνσις: «ΕΛΛΟΓΟΝ» Μυτιλήνη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΔΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία δρ. 30	Ἐτησία δρ. 35	Ἐτησία δρ. 50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις ἀφαιτοῦνται

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΑΚΟΣΜΙΑΙ

Οὐδέποτε, ἂν καλῶς ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας, ἠθελήσαμεν ν' ἀσχολη̃θῶμεν μὲ τὸ κόμμα τῶν λεγομένων Μεταρρυθμιστῶν, οὐδὲ μὲ τὴν συνεκίνησεν ἡ ὁρᾶσις τῆν ὁποίαν τελευταῖος ἀνέπτυξεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τούτου. Παρακολουθήσαντες τὸν πολιτικὸν τοῦτον ἄνδρα εἰς τὰς ἐπιστολὰς ἐμφανίσεις του, ἀπεκομίσαμεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀφῆ βαθὺ αἴσθημα προσηλώσεως πρὸς τὰ γενικὰ συμφέροντα, οὐχὶ βαθεῖαν πολιτικὴ πεπαιδευμένος καὶ ἀρχαῖος πολιτικὴ ἀνδρεία καὶ φωμὴ ἀπείλουν τὰ ἐλατήρια τὰ ὠθοῦντα αὐτὸν εἰς τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς βουλῆς ὁρᾶσίν του. Ἐν ᾧ κατελέγετο μεταξὺ τῶν δεινῶν τυραννομάγων δὲν ἐθεώρησεν ἀνακόλουθον καὶ ἀντιπαίμενον πρὸς τὰ αἰσθήματα του ὄχι μόνον ν' ἀποκαλυφθῆ ἐνώπιον τῆς ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Λέσχῃ τῆς Σμύρνης εἰκόνος τοῦ κ. Βενιζέλου ἀλλὰ καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι θαυμάζει αὐτὸν διὰ τὰ ἔσνικα του κατορθώματα καὶ εὐχεται καὶ ὁ ἴδιος νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα ἄξια νὰ προκαλέσουν τὴν ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην. Ἐν ᾧ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, ἐκόπιετο διὰ τὰ; ἀποζημιώσεις, ἃ; ἔλαβον οἱ ἀπόδοντες Βενιζελικοί, δὲν ἐσκώφησεν ἐν τούτοις ἄτοπον νὰ λάβῃ ἀποζημιώσεις ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν καὶ, ἐκβιάζων τὴν Κυβέρνησιν, νὰ μεταβῇ εἰς Σμύρνην καὶ νὰ μὴ καταλείῃ τὸ δόκανος αὐτῆς πρὶν ἢ ὑπογραφοῦν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὰ διατάγματα, συνάμει τῶν ὁποίων θὰ τῷ παρεχωρεῖτο πρὸς ἐκμετάλλευσιν πέντε ἐν ὅλῳ μεταλλεῖα. Ἡ παρακολούθησις λοιπὸν τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μεταρρυθμιστῶν μᾶς ἔκαμεν ὥστε νὰ μὴ θεωρῶμεν ὅτι ἦλθε τὸν κόσμον ἀσχολούμενος περὶ αὐτοῦ.

Ἐὰν ὅμως σήμερον ἀσχολούμεθα εἰς τὸ πρόσωπόν του, ἤδη μάλιστα ἐν ἡγεμονίᾳ ὅτι, ἀ... ὁ ἀν τὸν ὁρῶν ὁν ἐκ μερὶ ἀνάλυσιν πεύσεται ἡ Κυβέρνησις, ὡς ψήφισμα ὑπὲρ αὐτῆ, πρατίμεν τοῦτο ὅτι, ὅτι, ἀναλύοντες τὴν εἰσήκνν ταύτην πρὸς ἀφαν εἰδήσεις, καὶ ἡν ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ σύνοψιν ἀφῆ τὰ ἱστορικοῦν αὐτῆς σήμερον ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, θὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ψῆφος ἐμπιστοσύνης, καὶ πρὸς τὴν ἐνέργειαν εἰδῶν ὅτι ἡ ἐγγραφοῦσα θὰ ἀποδοχὴν οἱ Φιλελεύθεροι ὀχυματίσωμεν τὴν γνώμην ἡν οὐχὶ τὸ παλιμβουλον καὶ τὸ ἀτάλαν τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ὁποίου ἠσχολήθημεν ἀνωτέρω, ἀλλὰ κυρίως ἄλλοι λόγοι ἠρωμάσαν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἠθέλησεν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα τὸν ἀποδωσάτωμεν ρόλον κατὰ τὴν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μεταρρυθμιστῶν.

Εἶνε δ' οἱ λόγοι οὗτοι δεεῖνοι ὡς ὁποίους πρὸ ἡμερῶν ἔνεν ἐ... ἀν καὶ πάλιν, ἠτοιτέσει ὅτι ἔδει ἀπορεῖ ἡ ἀφοσχῆ τοῦ λαοῦ τοῦ τῆς κατασάσεως καὶ ν' ἀναλαβῇ ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεω, λοιπὸν ἡτις, περιλαμβάνουσα τὸν ἐν βίον καὶ τὴν πολιτείαν τῆ: «Ἡνωμένης» ὁ ἀπετέλει καὶ τοῦ ἀποτόμματος αὐτῆς τὴν λογοδοσίαν. Καὶ ὁ μὲν ἀρχηγὸς τοῦ ἀποστρατος ἐν τῇ ὁρμῇ του τῇ ἀντιπολιτευτικῇ καὶ ἐν τῇ πόθῳ τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας δὲν ἠθέλησεν ἀναγνωρίσῃ ἑαυτὸν ἀλληλέγγυον πρὸς τοὺς, συντρόφους τοῦ ἀλ. ὅτι ἐκινήθησαν αἱ φάλαγγες αἱ ὁ Κεντρικὸς Λαϊκὸς Πολιτικὸς ὁμίλος ἐξέδωκε τὸ γνωστὸν ψ.ἠφισμά του δι' οὗ ἀξιοῖ ὅπως μὴ ἀρεστοῦῃ δυσαρμονία ἐν τῇ Συνελεύσει ἐφ' ὅσ ὁ ἐνεπιδόσωσι τοῦ ἐξέλεγησαν ὑπὸ τὸ κοινὸν πρόσημα τοῦ, φόβῳ συσχνεῖς καὶ ἀλογισθεῖς τὸ μαστίγωμα ὅπερ ἐν Συνε ἔνσει θὰ ὑφίστατο ὑπὸ τῶν τέως συ τρόφων τοῦ ἀνέκρουσε πρύμναν καὶ ἤδη, ὡς ἀγγέλλεται, θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεω. Οὕτω καὶ πάλιν ἐπετεύχθη τὸ ποθούμενον, ἀναβλήθη καὶ ἐκ νέου ἡ λογοδοσία ὁ δὲ λαὸς, μανθάνει δεῖ ὁ Πρωθυπουργὸς μετὰ πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀκολουθίας μεταβαίνει εἰς Παρισίους καὶ Λονδῖνον κληθεὶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Πρωθυπουργῶν καὶ τὴν ἐξήγησιν τῆ; ἐν μιᾷ καὶ μόνῃ ἡμέρᾳ συνεδράσεω τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως θὰ εὔχῃ εἰς τὸ δεῖ δὲ ἔχει καιρὸν νὰ χάσῃ ὁ κ. Πρωθυπουργός!

Εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιτροπὴν τοῦ πολιτεύματος, εἰς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν κωμῳδίαν βεβαίως δὲν ἠ'ὐνατο νὰ μετάσχῃ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, καὶ ἀφαιτ.ὁμενον ἴσως ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει δὲν θὰ λάβῃ μέρος εἰς ἣν περὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ψηφοφορίαν. Θὰ λάβῃ οὕτω ψῆφον ἐμπιστοσύνης ἡ «Ἡνωμένη» ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἑαυτῆ; ἀνθρώπους, διότι ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη ὑφιστάμενοι πολλοὶ λόγοι ἐξ ἐκείνων οἵτινες τοὺς ἤνωσαν.

Ἀλλ' ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη, ἐξ ἡ. οἱ Ἡνωμένοι περιβάλλουσιν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους δὲν ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ τοιῆρτς τὸν ὁποῖον ἀπαγγέλίας ἠθέτησαν καὶ ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ὁποίου ἐξέπεσαν ὅπω; θὰ ἐπέσωσι καὶ τῆς ἐξουσίας; ταταγωῶς καὶ κατὰ τρόπον ἀνεπανόφωτον ὅταν ἐπέλθῃ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ ἐγγύς.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΜΕΣ' ΑΠ' ΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ

Πρὲν νὰ πιῶ, λογῆ-λογῆς ἔννοιες στριφογυρεύουν μέσα στὸ μυαλό μου κι ἡ πλῆρη, σὰν βραχνάς, ἐπλακωνε τὴ ψυχή μου. Δεν ἔρκεια τὴν ὥρα ν' ἀφησω το γραφεῖο—ποὺ πάνω στὴν καρέγκλα του σκυμένος, σὰν Προμηθέα, μ' ἔχει καρφωμένο ἡ ἀνάγκη τῆς ζωῆς. Ἐρχομενος ἐδῶ, περασα μεσ' ἀπὸ τὸν «Κῆπο». Πόσα δὲ μοῦπαν σ' ἀφτὶ τὰ ξερὰ τὰ φύλλα ποὺ τρίζανε κάτω ἀπ' τὰ πόδια μου! Τίποτα λοιπὸν σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν εἶναι αἰώνιο; ὅλα γεννιοῦνται γιὰ νὰ πεθάνουν; Γιὰ μιὰ στιγμὴ φανταστηκα πὼς λατοῦσα πανω σε νεοκαμμένους τάφους. Ἴσως! Μὴν ταχα κάνε ξερὸ φυλλο δὲν εἶνα κ' ἐνας νεκρός! Ἔφτυσα τρεχάτος κ' ἤρθα ὁλοσια ἐδῶ σ' αὐτὴ τὴ σκοτεινὴ τὴν ταβερνίτσα. Σκοτεινὴ! καὶ ὅμως τώρα ἡ ψυχή μου κολυμπᾶ μεσα σὲ μιὰ ἀμφοσφαιρα φωτός. Ξαπλωμένος πάνω σὲ κουτσονέλεια φτερα ὀφαίου μεθυσιοῦ ταξιδεύω σ' ἕναν κόσμο πλημμυρισμένον ἀπὸ χαρὲς, ἀπὸ τραγούδια κ' ἀπὸ γέλοια. Τὴ ψυχή μου δεν τὴν κλακωνει πιὰ ἡ πλῆρη ἡ ἀφῆ ἀτέρας αὐτῆνης τῆς ταβερνοῦλας εἶναι βαρὺς γιὰ τὴν πλῆρη καὶ γιὰ τὴν ἀνια. Στὸ μυαλό μου δὲ στριφογυρεῦνε πιὰ οἱ ἔννοιες γιατὶ τὶς ἔδωκε τὸ περιεχόμενο αὐτουνοῦ τοῦ ποτηριοῦ.

Παιδί! ξαναγεμίσετο!

Ἀπὸ δῶ, πόσο μικροσκοπικὸ, πόσο γελοῖο βλέπω τὸν κόσμο τοῦ Ὑπολογισμοῦ καὶ τοῦ Συμφέροντος;.

Σ' ἀντικρυνὸ τὸ σκῆπι πίσω ἀπ' ἕνα παράθυρο ἕνας νέος σκυμένος πάνω σὰν κατσικιὰ τοῦ δαγκάνει τὸ μουσοῦλα τοῦ ὠ, φαινεται δὲ θὰ κεφίσε πολλὰ ἀπ' τὶς ἐπιχειρήσεις του!

Χλωμὲ μου νέε! πῶτα σὰν κόσμο δὲν εἶνα πιὸ ὀμορφο πὸ δυνατὸ ἀπ' τὴ νεότητα. Ὅταν αὔριο πλακώσῃ τὸ φθινόπωρο τῆς ζωῆς κ' ἕνα του φύσημα σὲ παρασύρει, σὰν ἕνα ξερὸ φύλλο, τότε σὲ τὶ θὰ σοῦ χρησιμεύουνε τὰ πλούτη σου;

Ἄφησε τὶ κατάστασί σου κ' ἔλα σ' αὐτὴ τὴν ταβερνίτσα. Μὴν ἀκούς τὴν ἀρωστη Κωτινοῦα, ποὺ θὰ σοῦ πῇ πὼς ἐδῶ ὑαρῆς κακὲς συναναστροφές. Περιφρόνησε αὐτὲς τὶς σοφὲς ἰδέες ποὺ τὶς ἔφερε ἡ Πρόληψη καὶ τὶς ποτισε ἡ Ἀμάδεια. Δὲν ὑπαρχουν κακὲς συναναστροφὲς παρὰ μία μονάχα: Ἡ συναναστροφὴ μὲ τὴν πλῆξη καὶ τὴ μελαγχολία!

Ἔβγα, ἐν' ὅσο εἶσαι νέος. Τὰ ὅμορφα τὰ χαρὰ γλυστροῦν καὶ φεύγουν γιὰ νὰ μὴ ξαναγυρίσουν ποτ' Ὅταν γεράσῃς θὰ ἐπανοιοῦῃς γιατὶ ἔμαινες τόσο ποὺ πίσω ἀπ' ἕνα παράθυρο....

— Παιδί! ξαναγέμισέ μου τὸ ποτήρι.

Ἀχ! πόσο γλυκὰ ὄρριτε νὰ μοῦ βαρφίνῃ τὸ κεφάλι! Τὴν καρδιὰ μου τὴ φλογίζει ὁ πυρετὸς τῆς ἡδονῆς. Νιώθω τώρα νὰ σβύσω τὴ φλόγα στὴ βρύση τῆς Ἀγάπης....

ΕΨΙΛΟΝ—ΒΗΤΑ

ΔΙΑΤΙ ΒΡΙΣΚΩ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΥΛΑΒΕΣ

Ὑπὸ τὸν τίτλον τούτον ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἑξῆς εἰς τὴν «Ἀθηναϊκὴν», ἡ.. ὑπερμαχοῦσαν λυσσωδῶς, ὅσον οὐδεμία ἄλλη τυραννομάχος ἐφημερίς, εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ μεταναστρεψαντοῦ καθεστῶτος καὶ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ κ. Γούναρη ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἐπιτύθεται ἠδη λυσσωδέστερον κατὰ τῶν χθεσινῶν της πατρώων:

«Κατηρτίσθη, λοιπόν, τὸ πολιτικοστρατιωτικὸν ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθήσῃ τὸν πρωθυπουργόν, εἰς τὸ ἀνὰ τὰς διαφόρους πρωτεύουσας τῶν συμμάχων ταξειδιόν σου. Κὰ χρὴ μὲν δίκλωμα καὶ ἀνωτάτου συμβούλου θὰ ἐκτελέσῃ ὁ παγκόσμιος καὶ μανοιελφόρος σὺν Τῶν Μπαλκανῶν, τὰ δὲ τοῦ στρατιωτικοῦ συμβούλου ὁ πρώην λείκος ἐμπεδος ἐπιτελέσῃ συνταγματάρχης Ἐξαδάκτυλος.

»Ἡ Ἑλλὰς, ἀπὸ σήμερα, μπορεῖ πλέον νὰ κοιμᾶται ἥσυχη! Διότι, ὁχι μόνον ὁ πρωθυπουργός της θὰ γαίνῃ δεκτὸς μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας ἀπὸ ὅλα; τὰ ὀρφοσς ποιμαίνας φυσιογνωμίας ἤτ; Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τὰ διπλωματικὰ καὶ στρατιωτικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἐμφανισσουν, εἴτε στὴ Λόντρα, εἴτε στὸ Παρίσι, εἴτε στὴ Ρώμη, οἱ ἐμπιστευτικοὶ εἰδικοὶ περὶ τὰ τοιαῦτα συνταξιδεύοντες; συμβουλοὶ τοῦ, θὰ τὰ λύσουν ἀσφαλῶς καὶ πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος!

»Διὰ τὴν ἐπιστοπτεύσιν δὲ πιστοποιήσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω, καὶ πρὸς γενικὴν ἡσυχίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς; ὁ γραμμάτιος σὺρ Ρούναρη θὰ ἐκδώσῃ καὶ τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν διὰ δὲ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου, θὰ τὸ ἐκοιζεύσῃ ὁ ἀνοφρίατος τοῦ Βοτανικοῦ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Κ' ἀπὸ τῆς ἐπιφανεῖς τῆς ψήφου τῆς ἐμπιστοσύνης, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιτύχῃ ἡ κυβέρνησις μέσα στὴ Βουλὴ, ὁ δύστυχος αὐτὸς λαὸς, θὰ ἔχῃ τὴν ἀτυχίαν νὰ διαβεῖς καθημερνὸς τρία κύρια ἄρθρα, τοὐλάχιστον, καὶ πενήντα Σημαιόσεις ἢ Παραγράφους καὶ Πλαγιοτίτλα, ἔξωφρα ἀπὸ τὰς ἐιδικὰς ἀνταποκρίσεις, διὰ τὴν ἐνεργητικὴν δρᾶ ιν καὶ ἐπίδρασιν τοῦ πολιτικοστρατιωτικοῦ ἐπιτελείου τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἰς ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα τοῦ ἔθνους, πρὸ τῆς συμμαχικῆς Συνδιασκέψεως.

»Μόνον ὅμως ἐγὼ, τὸ «ἀλάν» τῆς ἀπλότητ; καὶ τῆς δημοσιογραφίας, — ὅπως μὲ ὀνόμασε κάποιος ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ποὺ μὲ ἔσωσε ἀπὸ βέβαιον πνιγμὸ, ὅταν ταξιδεύαμε ἀπὸ τὴ Βενετία σὲν Πειραιά, συνοδεύοντες τὸν ἀπιστρέφοντα Βασίλεα μας, — θὰ φανῶ κ' ἐγὼ ἀξιοπρεπῆς καὶ θὰ ἐξαιρεθῶ, ὅπ. ὁ ὁλόκληρο ἔθνος ἀντεκρουσπεύθη ἀνεπιφυλάκτ.ρον καὶ ἀστοιτέρων ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴν σημερινὴν τῆς ἀποστολὴν καὶ μάλιστα εἰς σύγμα; τόσον σοβαρὸς καὶ ἀρσίμους. Διότι, διὰ βρίσκω πάντοτε, ὅτι εἶνε ἔγκλημα, προκαμένου νὰ κρύῳ ἀπὸ τοὺς μεγαλουσιάνους εὐρωπαϊοὺς ἡ τάξη τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, νὰ χρησιμεύσω ὡς σύμβουλος εἰδικοὶ καὶ τεχνικὸ ἐ ὸς Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ, δύο ἀνθρακῶν, (Μετὰ τατῆς καὶ Ἐξαδάκτυλος), οἱ ὁποῖοι ἔχουν τόσην σχέση μὲ τὰ ζητήματα, ἐπὶ τῶν ἀτόμων πρέπει νὰ γνωματεύουν, ὅσην οἱ κλητῆρες τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παλμοντολογίας, τοῦ φίλου μου τοῦ Σκούφου, μὲ τὴν ἐπιστημὴν τῶν ὀστῶν.

»Καὶ προκαλῶ κάθε τίμιον ἄνθρωπον ἔστω καὶ ἀνωφρονεύοντ.ρον πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐπίδοσιν ἢν ἀσκῶ ἀπὸ ἑξαμήνου κατὰ τῆς κυβερνήσεω; νὰ μοῦ πῇ ὅτι ἔχω ἄδικο νὰ χαρακτηρίσω ἄλλην μίαν φορὰν τὸν Γούναρη ὡς νεκροθάπτ.ρ τῆς Ἑλλάδο; ἀπλῶς κ' μόνον διὰ τὸ διπλωματικοστρατιωτικὸν ἐπιτελεῖον τοῦ, ποὺ κατήρησε, γιὰ νὰ τὸν συνοδεύῃ στὸ κολοσσαῖον ἔργον τὸ ὁποῖον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ κατὰ τὸ ταξείδιόν του, εἰς τὴν Εὐρώπην;

»Σὰς δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι εἰς τὰς ἐπικρίσεις μου, τόσον διὰ τὴν ἀνικανότητα τοῦ Μπαλκατῆ ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀναμοδιότητα τοῦ Ἐξαδακτύλου, δεν παίρ.ι κανένα ρόλον ἡ ἀντιπολιτευτική μου πρὸς αὐτοὺς ἀνάθεσις. Γίνομαι δεκτηρνεὺς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πραγματικότητης, ἡ ὁποία ὀφείλει νὰ φέρῃ στὰ συγκαλὰ τὸν τὸν πρωθυπουργόν, ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν σταγὼν ἐὰν μέσα στὴν κεφαλή τὸν ὑπάρχῃ καὶ μόνον ἑκατὸ δρ.μα μυαλό.»

Ἀναπληρωτὴ.

ΦΑΝΑΤΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ

Σμύρνη, 1.— Τῇ πρωΐᾳ τῆς χθὲς ἐξετελέσθη ἡ θανατικὴ ποινὴ τῶν δολοφονησάντων πρὸ καιροῦ εἰς τὰ πάρεξ τοῦ Σιδ. Σταθμοῦ Τζαλάτ τοὺς μεταβίντας πρὸς ἀπέαν ἐν τῇ λίμνῃ στρωτάτας Ἄνδρ. Ἀγγελάκην, Χαρ. Σταρανόπουλον, Ι. Πολὴν καὶ Ι. Πρέκταν, οὗς καὶ ἠφορτίσθησαν.

Οἱ ὑποστάντες τὴν δικωνοτάτην ποινὴν τοῦ τουρκισμοῦ ἦσαν ὁ Ὀμερόγλου Ἰωρ, Χαλίβρογλου Ἀμέτ, Χουσνὴ Ἀλὴ Μαμὲτ καὶ Ἰμβραήμογλου Τσαοὺς ἡλικίας 18, 20 καὶ 30 ἐτῶν.

Τὴν αὐτὴν ὑπόστη ποινὴν προηγουμένως καὶ ὁ προκατακλασθεὶς Τοβόγλου, ἀπὸ τὴν τάφον τοῦ ὁποίου ἐξετελέσθη ἡ ποινὴ τῶν ἀνωτέρω.

Τοὺς κατηδίκους συνώδευσεν ἀπὸ τῶν φυλακῶν ἀδηφοδαμίους ὁ Χότζας Χουσὲν Ρουσῆδ ὅστι; ἠρώτησεν αὐτοὺς περὶ τῆς τελευταίας; παραγγελίας; τῶν.

Μόνος ὁ Ἰβρὰημόγλου Τσαοὺς εἶπεν ὅτι παρεδώκεν εἰς τὸν δεσμοφύλακα χρυσοῦν δακτυλίον ἵνα τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν σύζυγόν του· οἱ λοιποὶ ἠρνήθησαν νὰ παραγγείλωσιν ἐλέγοτον τι διὰ τοὺς οἰκείους; των καὶ κατεδέχθη κυνικὴν μίλωσιν ἀδιαφορίαν.

Μετὰ ταῦτα διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπασπιστοῦ τοῦ Φρουραρχίου Χ' Ἀδιανσίου νὰ σχηματισθοῦν ἐκ τῆς ἐκεῖ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐξ 9 ὁπλοφωμπιστῶν καὶ 4 στρατιωτῶν ὑπὸ τὸν ἀνθυπασπιστὴν κ. Μπουλοῦκον ὁ ἀποσπάσματα, ἀνὰ ἕν δι' ἑκαστον τῶν καταδίκων.

Ἐπὶ τόπου εἴχον προσέλθει ἀρκετοὶ περίεργοι ἀπομακρυνθέντες ὀλίγον τοῦ τόπου τῶν τουφεκισμόν ἀνὰ τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς.

Ἥτο ἤδη ἡ 7 1/2 τῆς πρωΐας εἶχον δὲ καταφθάσει ἐπὶ τόπου ὁ ὑπηρεσιακὸς κ. Μουζακιώτης καὶ οἱ ἄλλοι στρατιωτικοί.

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἀποφάσεως ἐδέθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν καταδίκων, οὗτινες ἐγονυπέτησαν γαθυρίζοντες ἰσως εἰς ἀχῆς ἢ νὰ ἀκούσῃ τὰς ὁποίας δίδεκρε τὸ πρόσταγμα τοῦ ὑπασπιστοῦ κ. Μπουλούκου διὰ τοῦ γυμνοῦ ξίφους του καὶ τῆς λέξεως «πῦρ».

Ἥτον ἀκριβῶς ἡ ὥρα 7.54. Ὑπὸ τὰς 30 ἐκπυροσκροτήσεις; πέντε αἱμόφυρτα πτώματα κατέπεσον ἄκινητα, ἐφ' ὧν ἐ.φηνίσθη ἡ «ἐπὶ χάριτος», ὑπὸ ἑνὸς τῶν λοχῶν, ὁ δὲ ἕπτατος κ. Πολυμένης ἐβρεβίωσε τὸν θάνατον.

Προηγουμένως τῇ ἐπισκοπῇ τοῦ Χότζα εἶχον ὁρυχθεῖ 5 τάφοι πρὸ τῶν ὁποίων ἀπέθωσαν τὴν τελευταίαν ποινὴν καὶ ἐκαλύφθησαν διὰ χώματος οἱ ἄγροι δολοφόνοι τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν τῆς λίμνης τοῦ Τζαλάτ.

* * *

Ἡ χθεινὴ «Κιουλοῦ» σχολιάζουσα τὴν προκήρυξιν τῆς Ἀν. Γεν. Στρ.λιοκήσεως δ' ἡς παρέχεται ἀμνηστεία εἰς τὰς συμμορίας ἐὰν παραδοθοῦν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας; παρατηρεῖ ὅτι ἀπὸ ἐτῶν αἱ συμμορίαι ὑπῆρξαν ἡ μάστιξ τῶν χωρῶν, ἰδίως τῶν Τούρκων ἐν τῷ νομῷ Αἰδινίου καὶ προσθέτει ὅτι τὰ ἄτομα ἄτινα ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὑθῆεν συνεργασίας μετὰ τοῦ Κεμὰλ λεηλατοῦν τὰ χωρία εἶνε τὰ ποταπότερα καὶ ἐλεεινότερα ὄντα, ἄτινα ὰ καταράται αἰώνιος τὸ ἔθνος.

ΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀλλ' ὁ ἄλλος δὲν ἐξελίσσεται εἰς σοσιαλιστήν, ἀλλ' εἰς δημοκράτην.— Τί παρατηρεῖ προσηλύτων τὸ ἐλεύθερον Βελγίον. — Ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ἀκτηρόσεως τοῦ μονοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Ὁ Ἕλλην, τοῦ ἐξωτερικοῦ «ἔμπορος» πολὺ περισσότερον καὶ πολὺ ἀνεκάτερον τὸν παγκόσμιον πόλεμον καὶ τὴν συνεπαθείαν κοσμοφωνία ἀπὸ τοὺς Ἕλλ.νας τῆς Ἑλλάδος. Κ ιτενόησαν οὕτω ὅτι διὰ τῆς ἥτης τῆς Γερμανίας, συνετελέσθη κάτι τὸ ἔπιμης κοσμοιστορικὸν ὅπω; κὰ πρὸ 132 ἐτῶν διὰ τῆς ἀλώσεως τῆς Βασιλίας. Μία ὁλόκληρος ἱστορία ἐγκύφη καὶ ἐκλείσθη. Κὰ μιᾷ; τελείας νέας; τοιαυτῆς ἤρχισεν ἡ γραφὴ. Τρεῖς αὐτοκρατορία πανίσχυρ.ι κατέρρευσαν, καὶ μια τετάρτη, ἡ Γερμανὴ καταρρεῖ. Ἀφ' ἑτέρου οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι τῆς ζωῆς δημιουργοῦν μίαν τρίτην δύναμιν, ἕνα trieat état (κοντὰ εἰς τοὺς μόνους ἐπιζήσαντα; πορφυγένες, κοντὰ εἰς τὸ κεφάλαιον καὶ τὸν στρατὸν), ὀηλ. τὸ προλετοριάτον. Καὶ ὑφιστάμενοι τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἀτμοσφαίρας εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν, οἱ Ἕλληνα: τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ προσημιζόντο ὁλοκληρωτικὸς; εἰς τὴν περὶ τὴν τρίτην αὐτὴν σοσιαλιστικὴν τάσιν, ἐὰν δὲν ἤβαιναν τὸ ἐθνικὸν ἀπολυτρωτικὸν ἔργον τῆς Ἑλλάδο; ἡμιτελὲς, ἂν δὲν ἐγνόριζαν τὸ ἀνεφάμιστον ἐν τῇ γαιανόσει τῶν Τούρκων, τῶν σοσιαλιστικῶν καὶ διεθνιστικῶν ἰδεῶν, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχε ἐνδομύχως καὶ ἀνάμη ἰσχυρὸς ἐρμξόμενος εἰς τὴν ψυχὴν των ὁ πρωϊκὸνος ἀτομισμὸς μας καὶ ὁ πόθος κτῆσ Ἑλλήνης νὰ ἐγκατασταθῇ κατὰ τὸ μᾶλλον αἰ ἠτον μικρὸν, ἀλλ' ἀπόλυτος ἀνεξ ἰρέτητος, κεφαλαιοδόχος.

Ἂν ὅμω; οἱ τελευταί ι οὐσει λόγοι ἐμποδζοῦν τὸν Ἕλληνα τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ γ ἠ σοσιαλιστής, δὲν ἐν τὴν ἐμποδζοῦν νὰ γ ἠ δημοκράτης. Εἰς τὸ δημοκρατικὸν ἐπίπεδον κόρκαια τὸν συμβιβασμὸν καὶ συνδυασμὸν μεταξὺ ἀρ' ἑνὸς μὲν τῶν συμφερόντων του ἀρ' ἑτέρου δὲ τῶν προοδευτικῶν ἰδεολογιῶν του τάσεων. Ἄλλω; τε βλὲν εἶς εἴτε ἐπιπόνου εἴτε οὐσιαστικὸς δημοκρατίας ὁ Ἕλλην τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνήθεια νὰ σκέπτεται δημοκρατικῶς; καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὴν δημοκρατίαν ὑπὲρ ἀπὸ ἐλδ νικήτριαν τῆς τελειοτέρον ὀργανωμένης μοναρχίας τοῦ κόσμου. Οἱ ἐν Γαλλίᾳ Ἕλληνες ἦσαν ἀνέκαθεν δημοκρατικοί. Οἱ ἐν Ἀμερικῇ ἐπίσης, ἀπὸ δεκαετηρίδο, ὅτε ἤρχισαν συμμετεχοντ ς εἰς τὴν τοιαύτ.ν πολιτικὴν κα ὀργανωμένη μακαὶν τῆς σοβᾶς ὑπεύθυνότητε βρόνεν. Οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ βλέπουν δεινοκ; τὰς κατατρίβας τὰς ὁποίας πραγματοποιεῖ καθημερινῶ; αὐτοῦ τὸ δημοκρατικὸν ἰδεῶδες. Οἱ δ' ἐν Ἀγλάτῳ, εἰ ἄλλο βλέπουν κάμε; αὐτῶν εἰμὴ τὴν ἀνάβλωσιν τοῦ ἀρχαίου τύπου τῆς ἀριστοκρατικῆς δημοκρατίας, ἐν ᾗ οἱ φαλλάχοι παίζουν τὸν ρόλον τῶν ἀρχαίων δούλων καὶ αὐτοὶ ἀπομένουν ἀπόμακρυσμένοι τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀρχαίων ἀξιωμάτων καὶ τῶν ἀναθεμάτων.

Ἐπὶ τόπου εἶχον προσέλθει ἀρκετοὶ περίεργοι ἀπομακρυνθέντες ὀλίγον τοῦ τόπου τῶν τουφεκισμόν ἀνὰ τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς.

Ἥτο ἤδη ἡ 7 1/2

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ο κ. ΓΟΥΝΑΡΗΣ

ἐκθέτων εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν τὰ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ μας κατεσχημένα 100,000 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ 16 χιλ. χιλιόμετρα ἅπαν ἐξεχωρούντο πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς συνθήκης Σεβρῶν, ἀναμφιβόλως ἠθέτησε τὴν δημοκρατίαν. Ἂν ἦτο εἰλικρινής, θὰ ὡρειλε νὰ καθορίσῃ πόσα χιλιόμετρα κατελήφθησαν πέραν τῆς Προύσης; καὶ τῶν λοιπῶν βίσσων, ἐφ' ὧν ἐτηρήζετο ὁ στρατός μας πρὸ τοῦ Μιτανοσυμβλαυοῦ καθεστῶτος. Δὲν δύναται δηλαδὴ νὰ εἴκε ὁσονοῦν τὴν κατοχὴν τῶν 100,000 χιλιομέτρων ὡς κτῆσιν, ἐφ' ὅν ἐτηρήζετο ὁ στρατός μας πρὸ τοῦ Μιτανοσυμβλαυοῦ καθεστῶτος. Δὲν δύναται δηλαδὴ νὰ εἴκε ὁσονοῦν τὴν κατοχὴν τῶν 100,000 χιλιομέτρων ὡς κτῆσιν, ἐφ' ὅν ἐτηρήζετο ὁ στρατός μας πρὸ τοῦ Μιτανοσυμβλαυοῦ καθεστῶτος. Τοῦτο ἐφ' ὅσον ἐν τῷ ἐν τῷ Β'. Λοτυνῷ. Τμήματι, ὑπὸ τὰ ὅμματα τῶν παρόντων ἔκει ἀξιωματικῶν τῆς γαλλικῆς. Ταῦτα ἐφ' ὅσον ἐν ἀπαντεῖ αὐτοῦ τοῦτου τοῦ δικαίου τῶν